

съществува подобно нѣщо; видите ма слава Богу, живъ, здравъ, кравенъ и силенъ.

— „Добрѣ,“ казалъ господаря, „Ти мислишъ, че туй тѣлсто тѣло си донелъ отъ Полша; вѣрвамъ че не, ти си са накравилъ тукъ въ Москва отъ честото пирувание съ нашитѣ.“

Резидента са позамислилъ, всичкитѣ други са смѣяли, а господаря, като забѣлѣжилъ че лицето на поляка станало невесело, съ подсмивка казалъ:

— „Не са ядосвайте, господинъ резидентъ: азъ къмъ Полша питая приятелство. Всякой знае, че тя е изобилна и богата; сега тя е станала още по-богата въ днитѣ на царуването на краля Августа.“

Слѣдъ туй казалъ да му донесатъ чаша съ венгерско вино и казалъ:

— Да приемъ за здравieto на Августа; за туй добро вино ний нему има да благодаримъ. У насъ въ Москва нѣма освѣнъ квасъ, медъ и бира; но не слѣдъ много време ще имамъ и Астраханско и Донско вино, и тогава азъ ще служа министритѣ си съ свое, а не съ чуждо!“

5.

Петъръ посѣщава Фридриха I.

Петъръ никога не показвалъ величието си: туй са вижда изъ цѣлия неговъ животъ. Всяко вжиканно великолѣпие гледалъ той за тягость и суетность, и много често повтарялъ че и безъ него може. Обикновенния си животъ и обичай той не оставялъ и предъ самитѣ царѣ, и въ самитѣ богати дворове: той казалъ, че пишността е въ голѣма вреда на подданицитѣ. Той не скривалъ и всѣкога гово-